

Anonimizált változat

Fordítás

C-800/19 - 1

C-800/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. október 30.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. október 30.

Felperes:

SM

Alperes:

Mittelbayerischer Verlag KG

[omissis]

VÉGZÉS

2019. október 30.

A Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny (varsói fellebbviteli bíróság, első polgári kollégium, Lengyelország) [omissis]

[omissis] [összetétel]

SM felperes és

a regensburgi székhelyű Mittelbayerischer Verlag KG közötti

személyiségi jogok védelme tárgyában folyamatban lévő jogvitában

a felperes S. M.-nek

a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) kereset elutasításának megtagadása tárgyában hozott 2019. április 5-i végzésével szembeni fellebbezése nyomán

[omissis]

Varsóban 2019. október 30-án tartott zárt tárgyaláson

következőképpen határozott:

I. a bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1. Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) 7. cikkének 2. pontját, hogy az érdekek központján alapuló joghatósági ok alkalmazható természetes személy személyiségi jogainak védelmére irányuló ügyben abban az esetben, ha az említett jogokat sértő tevékenységként megjelölt internetes publikáció **[eredeti 2. o.]** sem közvetlenül, sem közvetve nem tartalmaz e konkrét természetes személyre vonatkozó információt, hanem azon csoport tekintetében tartalmaz felrögzíthető cselekményekre utaló információkat, illetve állításokat, amelyhez a felperes tartozik (jelen ügy konkrét kontextusában a nemzet), és amelyek a felperes szerint sértik személyiségi jogait?

2. A személyiségi jogok interneten keresztül történő megsértése miatti vagyoni és nem vagyoni kártérítés iránti perekben az [omissis] 1215/2012 rendelet [omissis] 7. cikkének 2. pontjában meghatározott joghatósági okok vizsgálatakor, azaz azt vizsgálva, hogy a nemzeti bíróság annak a helynek a bírósága-e, ahol a káresemény bekövetkezett vagy bekövetkezhet, figyelembe kell-e venni olyan körülményeket, mint:

- azon internetes oldal által alapvetően megcélzott közönség, amelyen a jogsértés történt,

- az internetes oldal és a vitatott írás nyelve,

- az időtartam, amelyen keresztül a vitatott internetes információ hozzáférhető volt a nyilvánosság számára,

- a felperes oldalán felmerülő egyedi körülmények, mint például a felperes háborús múltja és jelenlegi társadalmi tevékenysége, amelyekre a jelen ügyben hivatkozik, a különös felhatalmazás megalapozásaként a bírósági fellépésre azon közösség, illetve csoport elleni vádak terjesztésével szemben, amelynek a felperes tagja?

[omissis] [eljárási adatok]

[omissis] [összetétel]

[eredeti 3. o.]

[omissis]

2018. október 28-i végzés indokolása

[omissis] (az eljárásban részt vevő felekre vonatkozó részletek)

[omissis] [kereseti kérelem]

A jogvita tárgya

1. A jogvita a következő követelésekre vonatkozik: az alperes kötelezése, hogy tegyen nyilatkozatot, amelyben bocsánatot kér a felperestől személyiségi jogai megsértése miatt a „lengyel megsemmisítő tábor” megfogalmazás interneten történő használata révén, a „lengyel megsemmisítő tábor”, illetve a „lengyel koncentrációs tábor” megfogalmazások bármely nyelven történő további terjesztésétől való eltiltás, valamint az alperes 50 000 PLN összeg fizetésére kötelezése a Polski Związek Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych (nemzetiszocialista börtönökben és koncentrációs táborokban fogva tartott volt lengyel politikai foglyok országos szövetsége) részére.

Az ügy tényállása és a felek álláspontjai

2. SM alperes Varsóban lakóhellyel rendelkező lengyel állampolgár, aki a második világháború alatt az auschwitzi koncentrációs tábor foglya volt. A felperes olyan tevékenységekben vállalt szerepet, amelyek célja a nemzetiszocialista Németország által a második világháború alatt a lengyelekkel szemben elkövetett bűncselekmények áldozatai emlékének megőrzése, és többek között oktatási célú összejöveteleken vesz részt.
3. Az alperes társaság székhelye Németországban található, és német nyelven regionális internetes újságot üzemeltet a www.mittelbayerische.de oldalon, amely interneten keresztül más országokból, köztük Lengyelországból is elérhető.
4. 2017. április 15-én a www.mittelbayerische.de internetes oldalon megjelent az „Ein Kämpfer und sein zweites Leben” című cikk. E cikk **[eredeti 4. o.]** a zsidó származású holokauszt-túlélő, Israel Offman háború alatti és azt követő sorsát mutatja be, aki Czesztochowában (Lengyelország) született, 1942-ben gettóba zárták, majd megjárta a bliżyni, az auswitz-birkenai, sachsenhauseni és dachaui táborokat, munkaszolgálatos volt Leonbergben és Platingben, a háborút követően pedig Németországban telepedett le. A cikk annak elbeszélésével kezdődik, hogy 1961-ben, amikor világra jött Israel Offman harmadik gyermeke, az alsó-

bajorországi anyakönyvvezető megtagadta a szülők által a kislány részére választott utónév bejegyzését, azt állítva, hogy az túlságosan idegen hangzású, és németül nem lehet kiejteni. A cikk kifejti, hogy a szülők a lányuknak a „Faya” utónevet akarták adni, mivel így hívták Israel Offman lánytestvérét, akit – a cikk eredeti szövegét idézve – „a treblinkai lengyel megsemmisítő táborban öltek meg”.

5. Nem vitatott történelmi tény, hogy a treblinkai koncentrációs tábor a második világháború alatt a megszállt Lengyelország területén létrehozott nemzetiszocialista német megsemmisítő tábor volt.
6. Az alperes felperes által nem vitatott állítása szerint az eredeti „treblinkai lengyel megsemmisítő tábor” megfogalmazás 2017. április 15-én mindössze pár órán át volt elérhető az interneten (5:00 órától, amikor is a teljes cikket az interneten közzétették, körülbelül 13:40-ig, amikor a müncheni lengyel konzulátus e-mailben közölt tiltakozását követően az említett részlet helyére a következő szöveg került: „a nácik ölték meg a megszállt Lengyelországban, Treblinkában található nemzetiszocialista megsemmisítő táborban”. Ezzel kapcsolatban a cikk végén található hivatkozásban rövid pontosítást tettek, amely szerint eredetileg a cikkben „treblinkai lengyel megsemmisítő tábor” megfogalmazást használtak, amelyet később megfelelően javítottak.
7. A felperes a keresetlevéllel együtt benyújtotta a vitatott cikk már javított változatának nyomtatott példányát. A felperes a keresetben nem tért ki arra, hogy hogyan szerzett tudomást a cikkről. A Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság) végzésére, amelyben felszólította a felperes meghatalmazott képviselőjét, hogy a következők megadásával pontosítsa a kereseti tényállást: beszéli- és érti-e a német nyelvet, mikor (a vitatott megfogalmazás kijavítása előtt vagy azt követően), illetve miként (közvetlenül az interneten keresztül, vagy harmadik személyek közvetítése révén) szerzett tudomást a cikkről, nem érkezett válasz.

A kereseti kérelem és a felek álláspontja

8. A felperes ilyen ténybeli háttér mellett 2017. november 27-én a Sąd Okręgowy w Warszawie-hez (varsói regionális bíróság) nyújtott be keresetet. A felperes személyiségi jogainak, különösen nemzeti identitásának és méltóságának az alábbiak révén biztosítandó védelmét kéri:

[eredeti 5. o.]

- az alperes eltiltása attól, hogy bármely módon, német vagy más nyelven a megszállt Lengyelország területén a második világháborúban működtetett német koncentrációs táborok tekintetében a „lengyel megsemmisítő tábor”, illetve a „lengyel koncentrációs tábor” megfogalmazásokat terjessze;

- az alperes kötelezése arra, hogy internetes oldalán tegye közzé a keresetben pontosított szöveget tartalmazó nyilatkozatot, amelyben bocsánatot kér a felperestől személyiségi jogainak megsértése miatt, amelyre 2017. április 15-én az interneten megjelent cikk révén került sor, amely azt sugallja, hogy a treblinkai megsemmisítő tábor lengyelek építették és működtették;
 - az alperes kötelezése arra, hogy a Polski Związek Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych (nemzetiszocialista börtönökben és koncentrációs táborokban fogva tartott volt lengyel politikai foglyok országos szövetsége) részére fizessen 50 000 PLN összeget.
9. A lengyel bíróság joghatóságának megalapozása érdekében a felperes a Bíróság eDate kontra Martinez egyesített ügyekben hozott határozatára (C-509/09 és C-161/10) hivatkozott.
 10. Az alperes társaság az ügyre vonatkozó érdemi védekezésének előterjesztését megelőzően a kereset lengyel bíróságok joghatóságának hiánya miatti elutasítást kérte. Az alperes hangsúlyozza, hogy a C-509/09. és C-161/10. sz. egyesített ügyekkel ellentétben az internetes cikk, amely SM keresetének alapjául szolgál, nem közvetlenül a felperesre vonatkozik. Az alperes továbbá hivatkozik a regionális profilra és arra, hogy tevékenysége Felső-Pfalzra terjed ki, illetve, hogy alapvetően regionális hírekkel foglalkozik, a „Németország és a világ” rovat az oldal menüjében csupán a negyedik sorban található. Ezen kívül hangsúlyozza, hogy a szolgáltatást kizárólag német nyelven nyújtja.
 11. Az alperes a joghatósági szabályok kiszámíthatóságának követelményére utalva az 1215/2012 rendelet (15) és (16) preambulumbekzdésére hivatkozik. Az alperes azt állítja, hogy helyi szinten tevékenykedve és a felperestől eltérő közönséget megcélözva objektíve nem számíthatott a lengyel bíróságok joghatóságára. Álláspontja szerint jelen ügyben nem alkalmazható az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontja, hanem a rendelet 4. cikkének (1) bekezdését kell alkalmazni, amely alapján az állapítható meg, hogy az ügyben a német bíróságok rendelkeznek joghatósággal. Az alperes ezen kívül hangsúlyozza, hogy a nemzeti bíróság köteles a Bíróságtól az 1215/2012 rendelet 7. cikke 2. pontjának értelmezését kérni.

A polgári eljárás eddigi menete

12. 2019. április 5-i végzésével a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság) elutasította az alperes kereset elutasítására vonatkozó kérelmét, és megállapította, hogy az ügyben teljesültek **[eredeti 6. o.]** az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontjában foglalt feltételek. A bíróság megállapította, hogy az 2017. április 15. és 2018. november 29. közötti időszakban az alperes internetes oldalát több mint 32 000 alkalommal nyitották meg Lengyelországból, ami a huszonöt országból a tizennegyedik helyet jelentette. Az alperes előre láthatta volna, hogy a cikk más országokban, köztük Lengyelországban is elérhető, és az

ottani felhasználók személyiségi jogait sértőnek minősülhet. Azt is előre kellett volna látnia, hogy a „lengyel megsemmisítő táborok” („*Polnische Vernichtungslager*”) megfogalmazást tartalmazó cikk interneten történő közzétételét lengyel olvasók is észlelhetik. Mivel a cikk interneten keresztül Lengyelországban is elérhető, illetve tekintettel annak tartalmára, a személyiségi jogok megsértésének helyeként Lengyelország is megállapítható, az alperes pedig előre láthatta volna, hogy vele szemben lengyel bíróság előtt is benyújtható kereset.

13. Az alperes 2019. április 25-én fellebbezést nyújtott be a regionális bíróság 12. pontban leírt végzésével szemben. Az alperes nem ért egyet a lengyel bíróságok joghatóságát megállapító döntéssel. Az alperes arra hivatkozik, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontját megsértették azzal, hogy e rendelkezést annak ellenére alkalmazták, hogy nem lehetett észszerűen számítani arra, hogy Lengyelországban is indítható per. Hangsúlyozza, hogy ha a cikk tartalma a felperestől eltérő személyre vonatkozik, illetve nem vonatkozik konkrét személyre, az alperesnek objektíve nincs lehetősége arra, hogy észszerűen előre lássa, mely bíróság előtt indítható ellene kereset. Az alperes rámutat arra, hogy a vitatott cikk szövege Lengyelországtól annyira „távoli”, illetve annyira nem kapcsolódik Lengyelországhoz, hogy objektíve kizárt a lengyelországi bírósági út észszerű előreláthatósága.

A vonatkozó jogszabályok

A nemzeti jog

14. A Kodeks postępowania cywilnego (polgári perrendtartás) 1099. cikkének 1. §-a következőképpen rendelkezik:

„Az eljáró bíróság az eljárás minden szakaszában hivatalból vizsgálja a lengyel bíróságok joghatóságának kérdését. A joghatóság hiánya esetén a kérelmet az 1104. cikk 2. §-ára vagy az 1105. cikk 6. §-ára figyelemmel elutasítja.”

Az uniós jog

15. A jelen ügyben a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU rendeletet kell alkalmazni, elemzést pedig különösképp e rendelet 4. cikkének (1) bekezdése, 5. cikkének (1) bekezdése, valamint 7. cikkének 2. pontja igényel, a (15) és (16) preambulumbekzdés figyelembe vétele mellett.

[eredeti 7. o.]

Az előzetes döntéshozatalra való terjesztés indokolása

16. Az alapügy e szakaszában nem tehető mérlegelés tárgyává a benyújtott követelések elbírálása tekintetében alkalmazandó megfelelő anyagi jog, a fellebbviteli bíróság még kevésbé mérlegelheti, hogy a benyújtott követelések anyagi jogi szempontból megalapozottak-e, és megilletik-e a felperest. Az eljárásban részt vevő felek tényállásra vonatkozó állításainak ismeretében – ideértve azon okokat, amelyek miatt az ügyben lengyel bírósághoz fordultak – a fellebbviteli bíróságnak ugyanakkor határoznia kell arról, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján megalapozott-e a lengyel bíróság joghatósága. A fellebbviteli bíróság a joghatóság kérdését előzetes eljárási kérdésként vizsgálja. A követelésekre és az ügy tényállására való valamennyi utalás kizárólag a lengyel bíróságok joghatósága fennállásának vagy hiányának megállapítására irányul, az ügy érdemi része tekintetében pedig nem fejezik ki a bíróság álláspontját. A kereset érdemi elbírálása azonban csak a lengyel bíróságok joghatósága fennállásának megállapítása esetén lesz lehetséges, és elsősorban az elsőfokú bíróság feladata lesz.

Az első kérdésről

17. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a Bírósághoz fordulás indokolt, mivel az 1215/2012 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének értelmezésével kapcsolatban jelen ügyben felmerült kétségek nem oszthatók el a Bíróság C-194/16. sz. ügyben 2017. október 17-én hozott ítéletére (EU:C:2017:766), valamint a C-509/09. és C-161/10. sz. egyesített ügyekben 2011. október 25-én hozott ítéletére hivatkozással. E határozatokat ugyan olyan ügyekben hozták, amelyekben a felperesek szintén személyiségi jogaik interneten elkövetett jogsértésekkel szembeni védelméért folyamodtak, azonban a felperesek mindhárom ügyben a vitatott publikációkban kifejezetten szereplő – jogi és természetes – személyek voltak, amely publikációk család- és utónevüket (társaság esetében cégnevet) megemlítették, és így a felperesekre közvetlenül vonatkozó, őket rossz színben feltüntető, illetve magánszférájukat sértő információkat közöltek.
18. A fellebbviteli bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő ügy tényállása eltér ettől. A felperes nem tekinthető sem a cikk főszereplőjének, sem mellékszereplőjének. E cikk nem is Lengyelországgal foglalkozik, amely csak annyiban kerül említésre, hogy a cikk főszereplője Lengyelországban született, és a második világháború egy részét ebben az országban élte át.
19. A felperes azonban a cikkben használt „lengyel megsemmisítő tábor” megfogalmazás révén érintve érezte magát, amely álláspontja szerint arra irányuló kísérlet, hogy a lengyel nemzetet összefüggésbe hozzák [eredeti 8. o.] a treblinkai megsemmisítő tábor építésével és működtetésével. A felperes maga is az auschwitzzi koncentrációs tábor foglya volt, jelenleg pedig azzal foglalkozik, hogy a németek által a második világháború alatt a lengyelekkel szemben elkövetett bűncselekmények áldozatainak emlékéért fenntartsa. A felperes felhívónak

tartja, hogy a németek, akik az UNESCO-hoz fordultak, hogy Auschwitzot ne nevezzék német megsemmisítő tábornak, most egy másik megsemmisítő tábort „lengyelként” határoznak meg, miközben tudomással bírnak arról, hogy ez a lengyelek tekintetében félrevezető, és számukra sértő.

20. Tekintettel arra, hogy az európaiak minden egyes generációjának a történelmi ismeretei idővel gyengülnek, és ezen európaiak számára a második világháború már nem a saját és szüleik viselkedését és sorsát közvetlenül alakító tapasztalat, hanem Európa és a világ történelmének időben távol eső időszaka, a fellebbviteli bíróság szerint feltételezhető, hogy fennáll annak valós kockázata, hogy a „lengyel megsemmisítő tábor” megfogalmazást használó cikk a közönség egy részében (különösen a fiatalokban és az alacsony képzettségűekben) azt a téves benyomást kelti, hogy a lengyelek építették a megsemmisítő táborokat, és ők a felelősek az azokban elkövetett bűncselekményekért.
21. Úgy tűnik, hogy a sajtóval szemben támasztott követelmények keretében számítani lehet az újságírók és az online sajtó kiadói ilyen jellegű helytelen állításainak kockázatára, különösen, ha Németországból származnak. Történelmi okokból adódóan azon sem lehet meglepődni, hogy a lengyelek – köztük főleg a megsemmisítő táborok volt foglyai – különösen érzékenyek az ilyen ferdtésekre, illetve félrevezető szófordulatokra. Lengyelországot a második világháború kontextusában említve, nem hagyható figyelmen kívül azon történelmi tény sem, amellyel a német kiadónak tisztában kell lennie, vagyis Lengyelország 1939 és 1945 közötti német megszállásának kirívóan elnyomó jellege. Ebből következően a fellebbviteli bíróság szerint a német társaság számára nem lehet meglepő, hogy az általa az interneten használt „lengyel megsemmisítő tábor” megfogalmazást kedvezőtlenül fogadhatják Lengyelországban, és különösen az idősebb generációt háboríthatja fel, köztük azokat a lengyeleket, akik maguk is a megsemmisítő táborok foglyai voltak, vagy akiknek a közeli hozzátartozóit a második világháború során a német megszállók ölték meg.
22. Felmerül azonban a kérdés, hogy a fenti sajátos körülmények, valamint az újságírókkal szemben szakmai hitelességüket illetően támasztott követelmények elegendőek-e annak megállapításához, hogy az alperes észszerűen előre láthatta volna, hogy a cikk tartalma miatt egy konkrét természetes személy személyiségi jogainak védelme kapcsán, lengyel bíróság előtt perelhető lesz. Valóban nem állítható ugyanis, hogy a cikk az alperest vagy meghatározott lengyel nemzetiségű személyeket **[eredeti 9. o.]** méltatlan cselekményekkel vádolt volna meg. Még a szöveg legtágabb értelmezése alapján sem állapítható meg, hogy a szöveg SM-t közvetlenül vagy közvetve említette volna.
23. A fellebbviteli bíróság azt is megállapítja, hogy ugyanazon okokból, amelyekre a felperes a lengyel joghatóság megalapozása érdekében hivatkozott, más esetleges felperesek (az Európai Unió más tagállamaiban lakóhellyel rendelkező lengyelek) is hivatkozhattak volna az alperes társaság ellen a vitatott cikk tárgyában indított perben azon állam bíróságai joghatóságának megalapozása céljából, ahol érdekeik központja található. Márpedig, ha ebben az ügyben elfogadnánk, hogy elegendő

indok áll rendelkezésre a lengyel bíróság joghatóságának megállapításához, ez egyúttal azt is jelentené, hogy úgy kellene tekinteni, hogy a vitatott cikk közzétételéről döntő alperes társaságnak számítani kell arra, hogy főszabály szerint bármely tagállam bíróságai előtt perelhető, figyelembe véve a lengyel állampolgárok 2004-et megelőző és azt követő migrációs hullámokból következő jelenlétét ezen országokban. Kétségtelen ugyanis, hogy lengyel nemzetiségű személyek, akik kötődést mutatnak a lengyel nemzethez, és teljes mértékben lengyel nemzeti identitással rendelkeznek, nemcsak Lengyelországban, hanem számos más tagállamban is élnek, és érdekeik központja e tagállamokban található. A második világháború idején e személyek közül számosat személyesen is, illetve sokuk közeli hozzátartozóit sérelem érte a német megszállók részéről. E személyek közül potenciálisan bárki benyújthatna hasonló keresetet.

24. Meg kell jegyezni, hogy a korábbi nemzeti ítélkezési gyakorlat alapján a bíróságok ilyen esetekben megállapították joghatóságukat (többek között a Sąd Apelacyjny w Warszawie [varsói fellebbviteli bíróság] 2019. szeptember 9-i I ACz 509/19 sz. ügyben hozott végzése, amelyet hasonló ügyben egy másik német társasággal szemben hoztak). Mindenesetre a fellebbviteli bíróság jelen ügyben eljáró tanácsának kétségei merültek fel azzal kapcsolatban, hogy a joghatósági szabályok a rendelet (15) és (16) preambulumbekzdéséből következő kiszámíthatóságát lehet-e a felperes által javasolt, ennyire kiterjesztő módon értelmezni. Az a feltételezés, hogy a honlap szerkesztőségének előre kell látnia, hogy egy adott nemzetre vagy (vallási, etnikai, foglalkoztatási) csoportra vonatkozó általános negatív megjegyzés miatt ezen csoport egy tagja perelheti azon bíróság előtt, amelyben a felperes érdekeinek központja található, lényegében hasonló bírósági eljárások során több uniós tagállam bírósága joghatóságának elismerését eredményezné. Nagyobb csoportot érintő általános jellegű információ vagy vélemény közzététele esetében a honlap szerkesztőségének több vagy akár valamennyi uniós tagállam joghatóságával számolnia kellene. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint ezen értelmezés joghatása **[eredeti 10. o.]** ellentétes lehetne a joghatósági szabályok 1215/2012 rendelet (15) és (16) preambulumbekzdésének megfelelő értelmezésére vonatkozó kötelezettséggel. Mindazonáltal, mivel a fellebbviteli bíróság nem jogosult az értelmezési kérdéseket felvető uniós jogi rendelkezések önálló értelmezésére, mely jogosultság a Bíróság számára van fenntartva, felmerült a végzés rendelkező részének I.1. pontjában megfogalmazott kérdés Bíróság elé terjesztésének szükségessége.

A második kérdésről

25. A végzés rendelkező részének I.2. pontjában feltett kérdésre csak akkor szükséges választ adni, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 2. pontja alapján főszabály szerint a személyiségi jogok védelmével kapcsolatos ügyben akkor is meg lehet határozni a joghatóságot, ha a vitatott internetes cikk nem vonatkozik kifejezetten a felperesre, hanem azon csoportra, például nemzetre

vonatkozó utalásokat tartalmaz, amelynek a felperes a tagja, és amellyel erősen azonosul.

26. Ha ugyanis elfogadnánk e szabályt, részletesebb értékelési szempontokat kell meghatározni, és ebből következően meg kell vizsgálni azt, hogy e szempontok közé tartoznak-e egyrészt a felperes 2. és 19. pontban ismertetett sajátos jellemzői, másrészt az alperes által hivatkozott, 10. pontban leírt körülmények, azaz az internetes újság profilja és célközönsége, a cikk és az internetes oldal nyelve, a vitatott, későbbiekben javított megfogalmazás rövid ideig tartó megjelenése az oldalon.
27. A fellebbviteli bíróság szerint a fent említett körülmények indokoltá teszik az alapügyben az eljárás felfüggesztését, és a végzés rendelkező részében feltett kérdéseknek előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé terjesztését.

[omissis] [aláírások]